

Πόσο εύκολο είναι ν' απαρνηθούμε τις χαρές του

...να

κόψουμε κάθε σχέση μ' ότι μας τραβάει στο κακό και στην αμαρτία, να αποδεχτούμε χωρίς διαμαρτυρία τη θλίψη ή τη δοκιμασία που βρέθηκε στη ζωή μας;

Όταν ο Χριστός μας καλεί να σηκώσουμε το δικό μας σταυρό αντιπαραβάλλει τη δική του σταυρική θυσία και το παράδειγμά του που έλαβε την πρωτοβουλία να σταυρωθεί για να μας λυτρώσει από την αμαρτία και το θάνατο. Όπως οι αρχές και εξουσίες του κόσμου απέρριψαν τον ίδιο τον Χριστό και το Ευαγγέλιό του και τον οδήγησαν στο σταυρό, κατά τον ίδιο τρόπο και οι Μαθητές του διαχρονικά θα δεχθούν τον δικό τους σταυρό, γιατί πάντοτε θα υπάρχουν εκείνοι που αντιστρατεύονται τον Ιησού Χριστό, ως Υιό του Θεού, απορρίπτουν το σωτήριο έργο του και τη διδασκαλία του Ευαγγελίου του. Η με οποιοδήποτε τρόπο παρουσία του Ιησού Χριστού και η ομολογία του στον κόσμο της αμαρτίας καθίσταται ενοχλητική. Για το λόγο αυτό προειδοποίησε εκείνους που τον ακολουθούν: «Ει ο κόσμος υμάς μισεί, γινώσκετε ότι εμέ πρώτον υμών μεμίσηκε. ει εκ του κόσμου ήτε, ο κόσμος αν το ίδιον εφίλει' ότι δε εκ του κόσμου ουκ εστέ, αλλ' εγώ εξελεξάμην υμάς εκ του κόσμου, διά τούτο μισεί υμάς ο κόσμος... ει εμέ

εδίωξαν και υμάς διώξουσιν» (Ιω. 15-20). Καλούμαστε, επομένως να δώσουμε τη δική μας μαρτυρία για τον ίδιο τον Χριστό και το Ευαγγέλιό του. Ο Χριστός μας καλεί να σηκώσουμε το σταυρό μας, αλλά αυτός πρώτος σήκωσε το δικό του Σταυρό. Ζητά από εμάς θυσία, αλλά πρώτος αυτός θυσιάστηκε.

Ο «σταυρός», που μας καλεί ο Ιησούς να σηκώσουμε, είναι επιπρόσθετα οι θλίψεις, οι δοκιμασίες και τα βάσανα της ζωής και παράλληλα η άρνηση των αμαρτωλών επιθυμιών και των φθοροποιών παθών. Ως μαθητές του Χριστού γνωρίζουμε ότι η άρση του σταυρού μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη μετοχή στη ζωή του Χριστού. Όμως, όπως διαβεβαιώνει ο Απ. Παύλος, «πιστός ο Θεός, ος ουκ εάσει υμάς πειρασθήναι υπέρ ο δύνασθε, αλλά ποιήσει συν τω πειρασμώ και την έκβασιν του δύνασθαι υμάς υπενεγκείν» (Α΄ Κορ. 10,13). Καμία θλίψη και δοκιμασία δε θα υπήρχε στη ζωή μας αν ο ίδιος ο Θεός δεν μας έδινε την ίδια στιγμή τη δύναμη για να την αντέξουμε. Υποτασσόμαστε στο θέλημα του Θεού, υπομένοντας κάθε δοκιμασία, η οποία χαρακτηρίζεται από τον Κύριο ως Σταυρός. Αυτή η αγόγγυστη υποταγή οδηγεί τον άνθρωπο έμπρακτα στο «ακολουθείτω μοι».

Άρση του σταυρού είναι επίσης ο πνευματικός αγώνας, για σταύρωση των αμαρτωλών επιθυμιών μας. Είναι όμως εύκολο πράγμα ν' απαρνηθούμε τις χαρές του κόσμου; Να κόψουμε κάθε σχέση μ' ό,τι μας τραβάει στο κακό και στην αμαρτία; Να αποδεχτούμε χωρίς διαμαρτυρία τη θλίψη ή τη δοκιμασία που βρέθηκε στη ζωή μας; Δεν είναι εύκολο. Χρειάζεται, για να το κατορθώσουμε, ένας αγώνας καθημερινός σκληρός και πάντα στη σκέψη μας να έχουμε τον Εσταυρωμένο Χριστό. Ο Σταυρός του Κυρίου, ο οποίος υψώνεται στο βίο της Εκκλησίας, υπενθυμίζεται σε όλο το κόσμο και σε μας ότι, όταν διαλέξουμε το Σταυρό ως τρόπο ζωής μας, τότε έχουμε και την Ανάσταση. Όταν θλίψεις και ανάγκες μας κυκλώνουν υψώνουμε τα μάτια της ψυχής μας και ατενίζουμε με πίστη τον Σταυρό του Χριστού μας και προχωράμε συσταυρωμένοι και συναναστημένοι με το Χριστό. Και επειδή «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστί», σ' αυτό τον αγώνα δεν είμαστε μόνοι μας, αλλά ο Κύριος συμπορεύεται, έτοιμος πολλές φορές να «σηκώσει το σταυρό» για μας.

Πηγή: llazaros.blogspot.gr